

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Kallundborgs Krønike, eller Censurens Oprindelse

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 170. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893712022816/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

forglemte han at spore væt,
for i Gallop at komme bort,
Som jeg i hans Sted havde gjort.

Han saae, og lytted nok engang –
Og nok et „Stop!“ fra den, som hang;
Han slog et Kors, slog to, slog tre;
Men ligemeget hjulpe de.
Han taffed i en Ben for Mad;
Men ihvor inderlig han had,
Kom dog den samme Eyd igien
fra Fandens nylig hængte Den.

Jens var for Resten ei Poltron,
Og hidtil aldrig kaldt Kujon;
Han tog paa sin Samvittighed
Det allerførste Dangeled,
Og slog med det engang en Tyv,
Og kyste hele flige syv,
Som vilde plyndre lumst hans Hiem;
Men der var ogsaa Liv i dem!
I denne Diævel derimod
Var intet uden bare Blod,
Og ingen, ingen Moders Stæl
Kan slaae tilgavn en Død ihjel;
Selv naar han Græsset maatte bide,
Al Fordeel var paa Tyvens Side.

Imens han raisonnerte saa,
Lod Tyven atter fra sig gaae
Endnu et Straal, som vores Helt
fandt mere liveligt end sælt;
Og som, hvordan det ogsaa var,
Den Ting ham gjorde sofleklar,

U! der var Liv, et cætera,
Hvor dette sidste Skraal kom fra.

Liv altid var Jens Skovfogd nok —
En levende Banditerflok
Han meget heller Spidsen bød,
End een, som, nok saa tam, var død;
Og derfor reed han, hop ja ja!
Did, hvor den Lyd af Liv kom fra.

„Hvordan,“ udbrød han, „er det fat?
„Er du i Live, Kammerat?“ —

„Ja, fikker mig ned, o kristen Staal!
„Jeg ellers hænger reent ihjel!“ —

„Band paa, du lever, ferst, hvis ei,
„Jeg løber strax igien min Dei!“ —

„Ja vist! i Dævels Skind og Bøen,
„Jeg lever! ja! den Sag er reen;
„Men lever bandsat, som du jeer,
„Og daer, hvis — o! jeg kan ei meer“ —

Jens Skovfogd tænkte lidt sig om,
Og snart til sin Beslutning kom;
(Thi det er dog særdeles sødt,
At bringe Liv igien i Dødt.
Jeg troer, ved saadan Æilighed
Jeg og en stakkels Tyv skar ned.)

Jens Skovfogd tog sin Tællekniv,
Og raabte: „Løb, og frels dit Liv!“ --
Og ned sprang Tyven, lig en kat,
Der lang Tid har i Tønden sat,